

PROF. WŁODZIMIERZ MICHAJŁOW – BIOLOG I PARAZYTOLOG

Tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej w Poznaniu nadany na wniosek Rady Wydziału Lekarskiego w 1975 r.

Urodził się 24 marca (wg innych źródeł 11 marca) 1905 r. w Kijowie jako syn Konstantego Michajłowa, profesora konserwatorium, i Wery z Gniewoszków. W 1922 r. rodzina przeniosła się do Warszawy, gdzie ukończył szkołę średnią, a w latach 1926-1932 studiował zoologię na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego. W 1935 r. został magistrem filozofii w dziedzinie zoologii i anatomii porównawczej. W latach 1932-1936 równolegle studiował pedagogikę na Wydziale Humanistycznym, uzyskując dyplom uprawniający do nauczania w szkołach średnich.

Już podczas studiów uczył w szkołach. W latach 1934-1937 obejmował posadę nauczyciela przyrodoznawstwa w Prywatnym Męskim Gimnazjum i Liceum Zgromadzenia Kupców. Ponadto jako wolontariusz pracował na stanowisku asystenta w Katedrze Zoologii Uniwersytetu Warszawskiego. Podczas okupacji uczestniczył w tajnym nauczaniu.

Od 1944 r. kierował resortem oświaty PKWN, od następnego roku wydziałem, a w 1947 r. został wicedyrektorem departamentu reformy oświaty PKWN. W 1947 r. doktoryzował się na Uniwersytecie Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie, po czym został dyrektorem Departamentu Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Oświaty. W 1949 r. objął stanowisko zastępcy profesora (od 1954 r. profesora nadzwyczajnego) i kierownika Katedry Zoologii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. W 1954 r. przeszedł do Zakładu Parazytologii PAN, gdzie w 1960 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. W latach 1959-1968 pełnił funkcję Wiceministra Szkolnictwa Wyższego i Nauki. Dwa lata później został powołany na stanowisko dyrektora Instytutu Parazytologii PAN. W 1975 r. przeszedł na emeryturę.

W tym samym roku nadano mu tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej w Poznaniu (uchwała Rady Wydziału Lekarskiego, a następnie Senatu AM z 1974 r.). Wnioskodawcą był prof. Włodzimierz Kędzia, dyrektor Instytutu Biologiczno-Farmaceutycznego AM.

W 1961 r. został członkiem korespondentem PAN, a w 1966 r. członkiem rzeczywistym. Od 1975 r. dyrektor Wszechnicy PAN. Od 1982 r. był członkiem zagranicznym Akademii Nauk ZSRR. Od 1981 r. członek Państwowej Rady Ochrony Środowiska. Należał do Polskiej Partii Robotniczej, a od 1949 r. Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz do Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

Pierwszy artykuł naukowy w zagranicznym czasopiśmie opublikował już w 1932 r. Opublikował ponad 150 prac naukowych, wśród których nagrody państwowe otrzymały dwie monografie: „Pasożytnictwo a ewolucja” i „Zarys parazytologii ewolucyjnej”. Badał pasożytnictwo jako zjawisko biologiczne i wyciągał wnioski natury ewolucyjnej. Przez wiele lat badał wiciowce z grupy Euglenoida, pasożytujące w widłonogach (które z kolei pasożytowały na rybach), opisując ich gatunki z całego świata. Założył i redagował czasopismo dla nauczycieli „Biologia w Szkole”, w którym propagował radziecką dydaktykę biologii i poglądy T. Łysenki.

Otrzymał wiele odznaczeń państwowych, m.in. Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Order Sztandaru Pracy I klasy, Medal im. Ludwika Waryńskiego.

Zmarł 9 września 1994 r. w Warszawie i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym Północnym.

Piśmiennictwo:

1. Archiwum Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. 15/104, Nadawanie tytułów honoris causa, 1974.
2. < https://pl.wikipedia.org/wiki/Włodzimierz_Michajłow>, dostęp 2 czerwca 2017 r.